

Međunarodni sud za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br.	IT-95-5/18-T
Datum:	22. maj 2014.
Original:	engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: **sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući**
                          sudija Howard Morrison
                          sudija Melville Baird
                          sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **22. maja 2014.**

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA RAZDVAJANJE PRESUDE

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
 gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješava po "Zahtjevu za razdvajanje presude", koji je optuženi podnio 5. maja 2014. (dalje u tekstu: Zahtjev), te ovim donosi odluku u vezi s tim.

1. U Zahtjevu optuženi traži od Vijeća da naloži, u slučaju da on bude osuđen, da pitanje njegove kazne bude utvrđeno u zasebnoj presudi o kazni i da se stranama u postupku dozvoli da razmatraju pitanja odmjeravanja kazne u pismenim podnescima koji bi trebali biti dostavljeni najkasnije sedam dana nakon eventualne osuđujuće presude.¹ Kao osnovu za Zahtjev, optuženi iznosi tvrdnju da je, s obzirom na "izuzetno širok obim" Treće izmijenjene optužnice, nemoguće iznijeti obrazložene argumente u vezi s kaznom dok Vijeće ne utvrdi za koja krivična djela optuženog smatra odgovornim, i na osnovu kojeg vida odgovornosti.² On tvrdi da ovaj pristup, budući da su svi dokazi u vezi s odmjeravanjem kazne već predočeni na suđenju i da se ne traže usmena argumentacija po pitanju odmjeravanja kazne, neće znatno odgoditi okončanje postupka i da će, s druge strane, dovesti do toga da Vijeće uštodi vrijeme, a strane u postupku značajna sredstva.³ Optuženi dalje tvrdi da ni u Statutu Međunarodnog suda ni u Pravilniku o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) nima ništa što sprečava Vijeće da doneše zasebnu presudu o kazni, i da bi takvo postupanje Vijeća odražavalo "sve češći zaključak da je takva procedura pravičnija i korisnija Sudu u složenim predmetima, koji se sve više razmatraju pred međunarodnim sudovima od procedure izricanja jedinstvenih presuda".⁴

2. Tužilaštvo je podnijelo "Odgovor tužilaštva na Karadžićev zahtjev za razdvajanje presude" 15. maja 2014. (dalje u tekstu: Odgovor), kojim se protivi Zahtjevu. Tužilaštvo tvrdi da je pravilo 87(C) irelevantno za to da li Vijeće treba da odobri razdvojeni postupak i da pravilo 86(C) sprečava primjenu pravnog sredstva koje se traži u Zahtjevu.⁵

¹ Zahtjev, par. 5, 9.

² Zahtjev, par. 2-3.

³ Zahtjev, par. 5-6.

⁴ Zahtjev, par. 8; v. takođe Zahtjev, par. 7, u kojem optuženi tvrdi da je obavezujuća formulacija kojom se pretresnim vijećima propisuje da izreknu jedinstvenu presudu o kazni izbrisana iz pravila 87(C) 2000. godine.

⁵ Zahtjev, par. 3.

3. Vijeće podsjeća da je tokom 18. plenarne sjednice suda Međunarodnog suda, koja je održana 9. jula 1998., usvojeno više izmjena Pravilnika kako bi se regulisalo donošenje jedinstvene presude o krivici i kazni.⁶ Što je posebno relevantno za Zahtjev, Vijeće napominje da je pravilo 87(C) bilo usvojeno kako slijedi: "Ako pretresno vijeće proglaši optuženog krivim za jednu ili više optužbi sadržanih u optužnici, ono istovremeno mora da odredi kaznu za svaku od optužbi po kojoj je optuženi proglašen krivim".⁷ Shodno tome, pretresna vijeća primjenjuju ovu jedinstvenu proceduru od 1998., i odmjeravaju kaznu u osuđujućim presudama.⁸ Ovaj postupak se i dalje primjenjivao nakon kasnijih izmjena pravila 87(C) u decembru 2000., što je dovelo do sadašnje formulacije pravila 87(C):

Ako pretresno vijeće proglaši optuženog krivim po jednoj ili više optužbi sadržanih u optužnici, izreći će kaznu za svaku od optužbi po kojoj je optuženi proglašen krivim i navesti da li će se kazne izdržavati konsekutivno ili uporedno, osim ukoliko odluči da primjeni svoje ovlaštenje da izrekne jedinstvenu kaznu koja odražava ukupno kažnjivo ponašanje optuženog.

4. U svjetlu četrnaestogodišnje prakse, Vijeće ne smatra da brisanje izraza "istovremeno" iz pravila 87(C) u decembru 2000. ukazuje na namjeru povratka na prvobitnu proceduru da se optuženi prvo proglaši krivim, pa da se zatim odmjeri kazna u naknadnoj i zasebnoj presudi. Nadalje, Vijeće se nije uvjerilo da jedinstvena procedura koja se primjenjuje od 1998. u svim predmetima pred Međunarodnim sudom narušava pravo optuženog na pravično suđenje. Vijeće shodno tome ne vidi razloga da odstupa od ustaljene prakse donošenja presuda pred Međunarodnim sudom. Stoga, u slučaju da Vijeće doneše osuđujuću presudu protiv optuženog, ono će takođe odmjeriti kaznu koja će biti izrečena

⁶ Sljedeća pravila su izmijenjena su ili izbrisana: pravilo 62bis, 85, 86, 87, 88bis (sada 108) i 101.

⁷ Vijeće napominje da suprotno tvrdnji tužilaštva iz Odgovora, pravilo 86(C) nije relevantno za Zahtjev, jer se odnosi na iznošenje završnih riječi, a da optuženi ne traži da mu se pruži mogućnost da iznese zasebnu završnu riječ u vezi s odmjeravanjem kazne. Naprotiv, on traži da se stranama omogući da dostave pismene podneske u vezi s tim pitanjem i da Vijeće izrekne zasebnu presudu o kazni. U vezi s tim, pravilo 87(C) je najrelevantnije pravilo za ovaj Zahtjev.

⁸ Prvo pretresno vijeće koje je to uradilo bilo je ono u predmetu *Zejnil Delalić i drugi, v. Tužilac protiv Delalića i drugih*, predmet br. IT-96-21-T, Presuda, 16. novembar 1998., par. 83, u kojem se zaključuje da "[d]ok se prije zasebna rasprava radi odmjeravanja eventualne kazne održavala tek nakon donošenja presude o krivici ili nevinosti optuženog, izmijenjenim pravilima se predviđa istovremena presuda i presuda o kazni".

⁹ Prva prвostepena presuda izrečena nakon izmjene iz 2000. godine, bila je presuda u predmetu *Kordić i Čerkez*. Jedini pomen tada recentne izmjene je nova mogućnost izricanja "jedinstven[e] kazn[e] koja odražava ukupno zločinačko ponašanje optuženog", v. *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-T, Presuda, 26. februar 2001., fusnota 1787.

Prijevod

tom istom presudom. Od strana u postupku se očekuje da se svim pitanjima u vezi s odmjeravanjem kazne koje smatraju potrebnim bave u svojim završnim podnescima koji moraju biti podneseni najkasnije 29. avgusta 2014. i prilikom iznošenja završnih riječi koje su zakazane između 29. septembra i 7. oktobra 2014.¹⁰

5. Shodno tome, Vijeće na osnovu pravila 87(C) Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev.

Sastavljen na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna verzija na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 22. januara 2014.

U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

---

¹⁰ V. Nalog za dostavljanje završnih podnesaka, 21. mart 2014., str. 3-4; Nalog o završnim riječima, 7. april 2014., str. 3-4.